

DESIRE®

Joss Woodová
Nezávislá žena

JOSS WOODOVÁ

NEZÁVISLÁ ŽENA

PŘEKLAD

LUCIE SILVOVÁ

Milá čtenářko,

vstupujeme společně do nového roku 2026 a naše srdce a mysl jsou naplněné přáními, touhami a nadějemi. Samozřejmě přáními ryze soukromými, ale také přáními a touhami, které se týkají celé planety, naší země, nás všech. Přejeme si, abychom žili v bezpečném světě, ve kterém se nebudeme muset strachovat o své životy a životy svých blízkých. Přejeme si, abychom žili ve světě, kde jsou lidé laskaví a ohleduplní nejen vůči sobě navzájem, ale vůči všemu živému. A tak mi dovolte, abych se i já připojil se svým přáním: Milá čtenářko, přeju Vám splnění všech Vašich tajných tužeb, přeju Vám, abyste si o lásce a romantice jak četla, tak abyste ji i prožívala! Vždyť je to největší dar a zázrak, se kterým se můžeme potkat. A Vám i sobě přeju ještě mnoho a mnoho krásných romantických příběhů.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

NEZÁVISLÁ ŽENA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
At the Rancher's Pleasure

První vydání:
Harlequin Enterprises ULC, 2021

Překlad:
Lucie Silvová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2021 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2288-7 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2289-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2290-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Uprchlý ženich se vrací.

Brett Harston sebou škubnul, když projížděl branou k ranči Heritage. Ruce měl volně položené na volantu zbrusu nového Fordu 150 limited, který si vyzvedl v Dallasu cestou zpět z Kajmanských ostrovů. Nejlepší na tom, když má člověk peníze je, že si může dovolit soukromé tryskáče, odlehlé chatky u pláže nebo si dopřát nový pick-up. I když za ten nešťastný průšvih před měsícem si žádnou odměnu nezaslouží. Brett si promnul zátylek, stisknutím tlačítka stáhl okénko. Dovnitř začal proudit voňavý texaský vzduch a on se zhluboka nadechl.

Konečně je doma, na jediném místě, kde toužil být poslední dva týdny.

Zamýšlel pobýt mimo domov, aby dal Lexi trochu času, než utichnou ty nejšťavnatější drby o tom, že odvolal jejich svatbu. Bylo mu úplně jedno, co říkají royalské informátorky, jak si sám pro sebe pojmenoval tři největší drbny ve městě. Harstonovi byli oblíbeným tématem pomluv, až kam jeho paměť sahala. Ale pokud mu bylo známo, středem jejich nevíтанé pozornosti se tentokrát poprvé stala Lexi Alderidgeová.

Strávil čas sám v odlehlé luxusní chatě na soukromé pláži, kterou si rezervoval na svatební cestu, a to mu poskytl spoustu času k přemýšlení, proč málem padl do pastí a už v ní zůstal.

Všechno se stalo velmi rychle. Zaskočilo ho, když se

mu do života vrátila první láska, jedna z nemnoha lidí, kterým bylo jedno, že je synem alkoholičky. Přinesla s sebou naději, že ožije jejich intenzivní milostný vztah z pubertálních let.

Vzpomínky, vzájemná přitažlivost a vášně ho srazily na kolena a vytvořily iluzi čehosi tajemného. Okamžitě tomu podlehl a ledabyly ignoroval fakt, že je právě čerstvě rozvedená a zjevně se teprve vzpomínává. Lexi po několika týdnech velkolepého sexu navrhla svatbu a on, napůl spící, tak nějak naznačil, že se tak stane, možná někdy v budoucnu.

Ale nevzal na vědomí Lexiin selektivní sluch ani dokonale propracované organizační schopnosti žen z rodiny Alderidgeů, konkrétně Lexi a její matky Violet. Než si stačil vytrít ospalky z očí, zpráva o jejich zasnoubení se nesla po celém Royalu a matka s dcerou byly odhodlané dokázat, že zařídí skvělou svatbu za pouhé dva měsíce.

Winston Alderidge od začátku vyjadřoval své výhrady k uzavření jejich manželství a Brett si musel neochotně přiznat, že právě jeho nesouhlas stačil k tomu, aby zatnul paty. Lexiin otec měl přehnané mínění o vlastní hodnotě a postavení a Brett, vzdor svému bohatství, nebyl pro jeho děvčátko dost dobrý. Takže když Winston říkal, že obloha je modrá, Brettovi napovídal instinkt, aby trval na tom, že je zelená. Winston v něm stále vyvolával pocit, že je chudák dítě, které pracuje každou hodinu, kterou může, pro Tweeda Hugginse, aby dokázal, že to zvládne.

Ale nyní je Brett jedním z nejbohatších vlastníků půdy v okrese, respektovaným chovatelem dobytka a šlechtitelem koní. Přesto pro některé, včetně Alderidgeových, byl vždycky tím klukem z nesprávné strany plotu.

Sečteno a podtrženo? Kombinace návratu jeho první lásky, jiskra v Lexiiných rozzářených očích, spousta sexu a lichotek, nakonec pocit, že bude konečně někam patřit, až se přižení do jedné z nejuznávanějších rodin v Royalu, přebil jeho vnitřní instinkt, že sňatek s Lexi je chyba.

Naštěstí se vzpamatoval, než bylo příliš pozdě.

I když nelitoval, že od svatby ustoupil, na druhou stranu litoval, že Lexi ublížil a ztrapnil ji. Volal jí, aby se omluvil, ale Lexi nebrala hovory. Zkusí to za pár dní znovu.

Brett na sebe nebyl ani trochu pyšný, ve svých třiceti osmi letech se styděl, že zasnoubení neukončil dříve. Ale teď už se nedalo nic dělat. Kontaktoval svého právníka, aby Lexi a Alderidgeovým vrátil všechny peníze, které utratili, a doufal, že mu Lexi časem odpustí. Royalské informatorky budou mluvit o zrušené svatbě do té doby, než se objeví něco nebo někdo zajímavější a odvede jejich pozornost jinam.

Stočil auto doprava na odbočku ke svému bydlišti. Koutkem oka zahlédl tmavou čepici a blond vlasy stažené do krátkého culíku.

Brett zpomalil a sledoval, jak dospívající dcera jeho předáka běží po silnici k ranči. Stacy často běhala po stezkách klikatících se nad rančem. Je to talentovaná sportovkyně, připustil Brett.

Když nezpomalila, uvědomil si, že Stacy má sluchátka v uších, jinak by zaslechla vrnění jeho nového pick-upu. Všiml si času na palubní desce a pak zvedl zápěstí, aby se ujistil, co vidí. Jo, je jedenáct čtyřicet... Co tu, sakra, Stacy dělá? Měla by být ve škole!

Brett se k ní pomalu blížil. „Proč nejsi ve škole, Stacy?“ zeptal se, naštvaný na sebe, že ji prudí, i na ni, že je za školou.

Brett sledoval, jak běžkyně ukazováčkem zvedla kšilt své čepice, otočila se a místo hnědých očí na něj hleděl upřený a velmi pobavený pár tmavě modrých očí.

Kosmickou rychlostí mu vyschlo v ústech. Horké a temné vzrušení mu přeběhlo po páteři, když stočil pohled od těch úžasných očí orámovaných dlouhými, hustými řasami k vysokým lícním kostem, a nakonec skončil u širokých, plných a smyslných úst.

Bylo to dlouho, ale Brett ji okamžitě poznal. Sarabeth Edmondová měla na sobě tyrkysovo-černé tričko do posilovny, kalhoty na jógu a na nohou drahé běžecké boty. Cvičební oblečení pevně obtahovalo stále štíhlé, vypracované tělo. Bože, ale že je sexy.

Rajcovní, řečeno po staru.

„Ahoj.“

Obyčejný normální pozdrav, ale z jejího chraplavého a hlubšího hlasu mu naskočila husí kůže. Chtěl ji slyšet, jak mumlá jeho jméno, když mu ovíjí ty dlouhé nohy kolem boků a on do ní hladce vklouzává...

Brett si povzdechl a zamračil se, podrážděný svou reakcí na tuhle nádhernou ženu. Před dvěma týdny opustil svoji snoubenku téměř u oltáře. Nemá právo být nějakou další přitahován, a už vůbec ne bývalou ženou Rustyho Edmonda.

Ale proč se zrovna ona vyskytuje na jeho pozemku a běží po jeho příjezdové cestě?

Brett se jí zeptal a byl si dobře vědom své ne zrovna laskavé intonace.

Bylo zřejmé, že Sarabeth to podráždění v jeho hlase slyšela, protože zvedla dokonale tvarované obočí. „Pro-najímám si tvůj domek a realitní makléřka mi řekla, že majitel je pryč, a já můžu jezdit na kterémkoli z koní kromě hřebce. Přirozeně mi nedošlo, že by běhání mohl být problém.“

Samozřejmě, že není. To jen on se chová jako idiot.

Brett si promnul čelist. Sakra, zapomněl, že má nového nájemníka. Vzpomněl si na e-mail od své realitní makléřky, která mu sdělovala, že na tři měsíce pronajala jeho domek pro hosty. Ale upřímně si nemohl vzpomenout, jestli mu sdělila, kdo je nový nájemník, nebo na to při všem tom zmatku kolem zrušené svatby zapomněl.

Otevřel dveře, vystoupil z auta a okamžitě si všiml, že Sarabeth je vyšší, než si myslel, možná 175 nebo

178 centimetrů. Ale on má pořád má o 10 nebo 15 víc a spoustu svalů.

„Mýlila se? Pokud ano, omluvím se.“

No jo, její tón byl rozhodně dost mrazivý. Brett si povzdechl a natáhl ruku. „Ne, omluvit se bych se měl já. Vítejte na ranči Heritage. Jsem Brett Harston.“

„Sarabeth.“ Podala mu ruku, a když se jejich dlaně setkaly, po kůži mu přejel elektrický výboj. Ano, tohle je rozhodně přitažlivost.

Úžasně. Vzrušila ho jediná další osoba, o jejímž návratu budou royalské informatorky drbat stejně jako o něm. *Skvělé.*

„A promiň, že jsem na tebe křičel, jak to že nejsi ve škole. Myslel jsem, že jsi Stacy, dcera mého předáka.“ Sarabeth se usmála a Brett si rukou opřel o kapotu svého auta, aby se zklidnil. Sakra, ten její úsměv! Byl zatraceně nádherný... a každé vlákno DNA v jeho těle se tetelilo nadšením. Rád by věděl, jestli chutná tak dobře, jak vypadá.

„Prosím, neomlouvej se, že sis mě spletl s teenagerem. Nic podobného se mi už velmi, ale velmi dlouho nestalo.“

Tomu nevěřil. Věděl, že Sarabeth je možná o deset let starší, ale vypadala na jeho věk, možná dokonce mladší. Pravděpodobně kvůli své štíhlé postavě a fantasticky hladké olivové pleti. Měla ten typ obličeje a těla, jež stárne s grácií. Opravdu velmi krásně.

Sarabeth vytáhla ruku z jeho ruky a opřela se bokem o jeho auto. „Takže, měli jste skvělou svatební cestu? A kde je nevěsta?“

Brett se zašklebil. A musel vysvětlovat. „No jo, já jsem tu svatbu zrušil, a to večer před svatbou, na zkoušce svatebního oběda. Překvapuje mě, že jsi o tom neslyšela.“

Vykulila oči a ušklíbla se. „Do Royalu jsem dorazila až včera večer, takže ne, nic jsem neslyšela.“ Soucitně se na něj usmála. „No páni! Staré drbny jsou jistě v pohotovosti a nevědí, co dřív, jestli probírat vaši zpackanou

svatbu nebo můj návratu sem a to, jaké kostlivce budu tahat ze skříní.“

Brett strčil ruce do předních kapes džínů a naklonil hlavu na stranu. „A skutečně plánuješ nějaké vytáhnout?“

V těch fantastických modrých očích se zračila zába-va, ale kromě toho si myslel, že v nich zahlédl i náznak strachu.

„Ne. Jsem tu jen proto, abych se pokusila napra-vit vztah se synem a doufejme, že se uvidím i se svým vnoučetem.“

Jasně, Sarabethin syn Ross nedávno zjistil, že je ot-cem, a byl až po uši zamilovaný do matky svého dítě-te, Charlotte, šéfkuchařky v Sheenu, jedné z restaurací v Royalu. Dobře pro Rosse. Brettovi láska a sounáleži-tost vždycky unikaly, a i když mu je někdo podal na pod-nose, nedokázal si je vzít.

Lexi tě nemilovala a ty jsi nemiloval a nemiluješ ji. Oba jste hledali něco, co ve skutečnosti nikdy neexisto-valo.

„No, mohla bys klidně udělat něco šíleného, aby o mě přestali jevit zájem,“ navrhl Brett drsným tónem.

Stejně jako její pouhý úsměv, i Sarabetin smích mu převrátil žaludek. „Jen to ne. Dokud budu v Texasu, plá-nuju se chovat slušně a rozhodně jezdit jen povolenou rychlostí.“

Brett přikývl. „To plánuju taky,“ řekl a pokrčil rame-ny, „ale vždycky jsem byl oblíbeným tématem hovorů.“

Sarabeth z něj nespustila oči a on si všiml zvědavosti v jejím výrazu. Ale ke cti jí sloužilo, že neprošla dveř-mi, které tak hloupě otevřel. Říkal si, jestli si pamatuje historky o jeho matce nebo historky o něm. Pochyboval o tom. Když žila v Royalu, měla pravděpodobně plné ruce práce s Rustym a dvěma malými dětmi.

Brett uslyšel známé, vzrušené zařehotání. Otočil se a uviděl Bellu, jednu z nejoblíbenějších klisen, jak stojí

u dřevěného plotu výběhu a hledí na něj krásnýma vzrušenýma očima. Ano, tohle je alespoň samice, které se po něm strašně stýskalo.

Přešel k plotu a přejel Belle rukou po nose. „Jo, jo, taky jsi mi chyběla.“ Zasmál se, když se mu přitulila ke kapsám a hledala mrkev, než si jemně otřela tvář o jeho. Jeho koně věděli, jak se mu podbízet. „Ty jsi hrozná koketa, ale dobře víš, že mrkev je večerní pochoutka.“ Brett se opřel čelem o Bellin krk a zavřel oči. Se zvířaty se jedná mnohem snáze než s lidmi. Jsou přímočará, nekomplikovaná stvoření a nehrají s ním žádné hry. Sám neměl rád úskoky ani nečestnost a obecně byl brutálně přímočarý.

Jenže v poslední době se mu nedařilo. Ne s Lexi. Bože, styděl se a cítil se bídně kvůli bolesti a stresu, který Lexi způsobil. Snadno mohl pokrýt účty za zrušení svatby, ale rychlým vypsáním šeku nemůže smazat ponížení Lexi i Alderidgeových.

Připomněl si, jak stál při zkoušce svatby stranou, sám, a přemýšlel, jak Lexi neublížit. Raději by si usekl ruku, než by jí ublížil. Ale obklopen hosty si uvědomil, že to, co k Lexi cítí, je složité a matoucí. Jeho city jsou ovlivněné dávnou mladickou touhou být přijat, někam patřit, být někým jiným než klukem, který stál vždycky stranou a jen se na ty největší frajery díval.

Vlastní a provozuje jeden z nejúspěšnějších podniků v kraji, a kdyby si vzal Lexi a stal se Winstonovým zetěm, upevnilo by to jeho pozici v Royalu. Konečně by někam definitivně patřil.

Ale musel by zaprodat svoji duši, aby toho docílil.

Kousl do hořké pilulky, vzal Lexi stranou a řekl jí, že si ji nemůže vzít, že ji nemiluje a že ani ona nemiluje jeho, určitě ne tak, jak by to mělo být, aby se dva lidé vzali. Plakala. Odešel a nechal ji samotnou, zmatenou, šokovanou a co bylo nejhorší, zaskočenou.

Polovina Royalu byla svědkem katastrofy, která měla

být zkouškou na jejich svatební oběd. Bože, ale že je pěkný parchant.

Ucítíl krátký dotek ruky na bicepsu, uslyšel tiché ženské povzdechnutí. „Štve tě, co jsi udělal, že?“

Brett otevřel oči a uviděl Sarabeth, jak stojí vedle něj, a místo odpovědi se jen lehce se pousmál. Její oči vyzařovaly soucit a, co bylo nejlepší, žádné soudy. Ne, že by na jejím názoru nějak záleželo; nemohla si o něm myslet nic horšího než on sám o sobě.

„Proč jsi utekl?“ zeptala se jemně.

I kdyby měl ve zvyku vysvětlovat svá rozhodnutí přátelům nebo cizím lidem, což neměl, nebyl si jistý, jestli by jeho vysvětlení dávalo smysl. Jak by jí vysvětlil, že mu prostě došla nezpochybnitelná pravda, že on a Lexi nejsou jeden pro druhého ti *praví*?

A také není přesvědčen o tom, že by byl vhodným kandidátem na sňatek, teď ani v budoucnu. Byl příliš uzavřený, příliš soběstačný, příliš zmatený na to, aby byl něčím manželem, milencem, partnerem...

Čímkoliv z toho pro kteroukoliv ženu.

Její jemná ruka ho poplácala po rameni. „Nemusíš mi odpovídat.“

Věděl to a ani neměl v úmyslu odpovídat. Nikdy před nikým neodhaloval svoje nejniternější myšlenky, a už vůbec to neudělá před nádhernou cizinkou se stíny v očích.

„Ale můžu ti říct jedno. Tohle přejde, věř mi. Možná to bude s hromadou bolesti, jako vychází ven ledvinový kámen, ale přejde to. Všechno vždycky přejde.“ Sarabethin úsměv byl jemný a chápavý a Brett měl pocit, že ho uklidňuje.

Otočila se k němu zády a zamířila k silnici. Když tam došla, stáhla si čepici a zvedla dva prsty ke kšiltu v pozdravu na rozloučenou. Pak se dala do plynulého běhu, její tělo se pohybovalo s lehkostí a grácií.

Sakra, to je ale úchvatná ženská!

Sarabeth udržovala zběsilé tempo, dokud nedorazila k pronajatému domku. Prudce zabrzdila u schodů vedoucích na verandu, plácla se rukama do stehů a sehnula se, aby se nadechla tolik potřebného vzduchu.

Po náročném běhu byla zadýchaná přirozeně, i když i ve svých osmačtyřiceti letech dokázala uběhnout míli za sedm minut... ale velkou část své dušnosti musela připisat Brettovi Harstonovi a jeho tajemným, tmavě zeleným očím, hustým řasám, černým jako saze, drsnému strništi a tvrdé čelisti. Vlasy vykukující zpod černého stetsonu byly syté hnědé a nos jen trochu křivý.

A jeho tělo... Panebože, takové *tělo*. Dlouhé nohy, úzké boky, široký, svalnatý hrudník a ramena dostatečně široká, aby dojala anděly k slzám. Je to muž v nejlepších letech, zdravý a silný.

Sarabeth se narovnala, cítila se trochu omámená, ztratila rovnováhu. Narovnala se příliš rychle? Sedla si na třetí schod, protáhla si nohy, stále myslela na Brettovo ploché břicho a velmi pěknou vybouleninu pod tou měkkou džínovinou.

Páni! Už je to zatraceně dlouho, co naposledy přemýšlela o mužském vybavení...

Potkala spoustu kovbojů, ale Brett Harston byl naprosto jedinečný. A neuvěřitelně sexy. A výraz „zachraň koně a osedlej si raději kovboje“ jí najednou dával dobrý smysl.

Ne že by na něm nebo na jiném texaském kovboji v dohledné době hodlala jezdit.

Sarabeth se opřela o lokty a naklonila hlavu ke slunci. Nemohla uvěřit, že je po téměř dvacetileté nepřítomnosti zpátky v Royalu v Texasu. Až teď poznala svého svůdného domácího a byla to taková nečekaná odměna! Přála si, aby mohla říct, že se z návratu do svého domovského státu těší. Ale ne, netěšila se.

Když opustila tuhle část Texasu jen s výživným, autem a oblečením, slíbila si, že se už nikdy nevrátí. Nerada

porušovala sliby, ani ty, které dala sama sobě. Ale pro své děti by se odvážila i do pekla. A momentálně potřebovala prohloubit rozvíjející se vztah se svým synem Rossem, se kterým se v minulosti nevidala.

Nikdy Rustymu neodpustila, že ji po jejím odchodu odcizil od dětí. Očerňoval ji a obviňoval z jejich rozvodu, říkal jim o ní, že už nemá zájem být jejich matkou, ztěžoval jí vídání se s nimi... Neustálý boj o místo v jejich životech a časté prohry jí znovu a znovu lámaly srdce. Ach, byly chvíle, kdy zoufale toužila Gině a Rossovi říct, že ji jejich otec neustále podváděl a slovně urážel, ale usoudila, že alespoň jeden z rodičů se musí chovat dospěle.

Naštěstí jak Gina dospívala, začala mít pochybnosti a ptala se. A dneska je její vztah s dcerou pevný... ale Ross byl tvrdší oříšek. Nedávno však sám s ní navázal komunikaci a Sarabeth nehodlala promarnit příležitost, toužila obnovit vztah se svým starším dítětem. A chtěla strávit nějaký čas se svým krásným vnoučetem Benem.

Osmáctýřicet let a už je babička... ta myšlenka ji rozesmála. Její děti a Ben byli jediným důvodem, proč byla zpátky v tomto bohem zapomenutém městě. Nelíbilo se jí, že ji od ex-manžela, toho hada a podrazáka na plný úvazek, Rustyho Edmonda, nedělí dva státy a tisíce kilometrů.

Už ti nemůže ublížit, jsi starší, moudřejší a máš teď mnohem více prostředků než tehdy, když jsi odešla z ranče Elegance.

Bylo zvláštní a celkem udivující, že už nepoznávala tu ženu, kterou byla, když se pár měsíců po svých osmnáctých narozeninách vdala za Rustyho Edmonda. Ta plachá, nejistá, dívka, zoufale toužící po uznání. Už ji nechápala. Ale Sarabeth musela sama sobě přiznat zásluhu: tvrdě bojovala, rostla a vyvíjela se, aby se stala osobou, kterou je dnes.

Dnes se měla ráda. Mohla se podívat do zrcadla a usmát se. Jistě, nebyla dokonalá, ale ani neviděla tu

trosku, jakou byla, když odešla z manželství, úzkostlivá a zoufalá, aby se zavděčila. Díkybohu dospěla a byla chytřejší, co se týče lidí, lásky i vztahů. Nyní se smířila s tím, že její víra v šťastné konce byla naprosto mylná a víra v pohádkové hrdiny stejně nesmyslná. Po letech neúspěšných vztahů věřila Sarabeth, že její štěstí nezávisí na muži, že láska je mýtus a že je za svou blaženost plně zodpovědná sama.

Trvalo jí zatraceně dlouho a prolila příliš mnoho slz, než se dostala do tohoto bodu svého života. Ale nakonec to stálo za to. Je silná, odvážná a emocionálně i finančně nezávislá. A po všem, čím si prošla, dokáže zvládnout svého záletného, manipulativního a lstivého bývalého manžela i četné drby, které její návrat do Royalu jistě vyvolá.

Sarabeth vytáhla telefon z pouzdra připevněného na paži a zkontrolovala fitness aplikaci, která sledovala její tempo a vzdálenost. Běh na ranči bude příjemnou změnou oproti běžeckému pásu nebo funění po začouzených ulicích Los Angeles.

Běh se stal její drogou a jedinou závislostí. Když dospívala, pěstovala přespolní běh jako způsob, jak se dostat z domu pryč od své matky Betty, posedlé soutěžemi krásy. Používala tento trik, aby se vyhnula výběru šatů nebo cvičení na housle na nadcházející soutěže krásy, jež byly posedlostí její matky a světem, který Sarabeth nenáviděla.

A když jí Rusty Edmond, starší, elegantní a bohatý muž nabídl způsob, jak se toho života svatbou s ním zbavit, chopila se příležitosti. Betty byla zklamaná, že svoji dceru nedovedla až na Miss America – *jako by to vůbec bylo možné!* – ale sňatek jejího jediného dítěte s bohatým texaským rančerem byl druhou velkou cenou.

Betty byla zdrcená, když dceřino manželství skončilo, a až do dne své smrti vinila Sarabeth, že svého muže opustila...

K zeblití!

Sarabeth se podrážděně postavila. Už je to nějaká doba, co naposledy přemýšlela o své matce, svém manželství a své minulosti královny soutěží krásy. Strávila jedinou noc v Royalu a už ji přepadaly bolestné vzpomínky...

Bylo mnohem zábavnější myslet na svého přitažlivého domácího...